

v. 1790

Wiersze w łacińskim i polskim języku z róznych
skoliczności wydane.

Epigrammata latino et polono versu etc.

(pisarz:) A. S. (ko. Antoni Łukawski)

Adam Tabęcki

EPIGRAMMATA

LATINO ET POLONO VERSU

Ex variis circumstantiis

E D I T A.

V A R S A V I Æ 1790.

Typis Novis Regiæ Majestatis Petri Zavaccii.

W I E R S Z E

W ŁACIŃSKIM i POLSKIM JEZYKU

Z różnych okoliczności

W Y D A N E.

w W A R S Z A W I E 1790.

w Drukarni Nowey J. K. Mci Piotra Zawadzkiego.

IN DIEM ANNIVERSARIAM
REGIÆ CORONATIONIS

Post annos 25.

PARS ævi colitur veniens; STANISLAUS inde
Dum Rex Regna capit, prosper & usq̄ve regit.
O utinam vivat totum regnetq̄ve per ævum!
Dat propriis annis quisq̄ve Polonus opem.

Ad Comitiorum Status.

Concilium Regni præsens magis eminet omni,
Nam ruit omne malum, conficit omne bonum.
Arma creat, pacem firmat, capit undiq̄ve famam,
Regna Fidemq̄ve tegit; cætera fausta vovet.

Ad Rempubicam Polonam.

Rex regit unus ubi Regna, hæc ibi Regna vacillant,
Triplice nostra statu Gens regitur stabilis:
Ordine Equestri, Rege, Senatu: hi Regibus ipsi
Tres, puto, quod melius Regna Polona regunt.

Ad D. Lukiesinum.

Metra canis Lukiesine Polonis! estne quis alter
Ut Tibi par cantet? forte Polonus abest.

Vel.

Carmine concelebras oras Lukiesine Propinquas!
Te quoque qui celebret? vix Tibi par vir erit.

Vidori Laudon.

Belligerans Laudon Martis Dux primus erisne?
Dux prior es ducibus, Mars vel es ipse ducum.

Vel

NA ROCZNICE
KROLEWSKIEY KORONACYI

Do lat 25.

CZĘŚC wieku dziś obchodziem; gdy Tron obeymuie
Król STANISŁAW i dotąd szczęśliwie panuie.
Boday by żył, i rządził przez wiek cały nami!
Każdy Polak ten wesprze wiek swemi latami.

Do Sejmujących Stanow.

Sejm dziś z wszystkich ważniejszy, czy powszechna rada,
Która wszystko złe zrzuca, a dobre układa.
Broń mnoży, pokoy stwierdza, sławę zewsząd bierze,
Szczęście trwałe przyrzeka Ojczyźnie i Wierze.

Do Rzeczypospolitey Polskiej.

Gdzie sam Król rządzi, tamże Królestwa-szwankuia,
Nasz Kray trzy stany rządzą, i wraz utrzymuia:
Król, Senat, Stan Rycerki; ci trzey, mniemam, nami,
Ze lepiey w Poliszce rządzą, niż Królowie sami.

Do J.P. Lukiezyniego.

Wierisz na pochwałę Polski pisze Lukiezyni,
Niewiem, czy kto z Polakow rowny mu uczyni?

Snaczey.

Wierzem sławisz sąsiedzkie Lukiezyni Kraie,
Kto by rownie cię sławił? rownyć niedostaie.

Zwycięzcy Laudonowi.

Czy pierwszym Wodzem w boiu Mars Ludona zowie?
On pierwszy: owszem Marsem sam jest, każdy powie.

A ij

Vel.

Ecce triumphat in hoste tuus Dux: Austria gaude!
Quanta trophæa tulit, cerne! quod egit opus.

Vel.

Victor ab hoste redit Laudon, lætare Vienna!
Dum lucra multa tibi, fert decus omne fibi.

In Galliam discordem.

Pellendos revocas, revocandos Gallia pellis!
Sic pellens, revocans, irrevocanda facis!

Vel.

Fædandos decoras, decorandos Gallia fædas!
Sic fædans, decorans, dedecoranda patras!

Vel.

Cum Sociis JESU Gallus ferè pace carebas!
Expulsis illis, Pax Tibi Summa venit.

Vel.

Extera multa nocent, sed plura domestica bella;
Gallia sola fremis, Tu Tibi sola noces.

Vel.

Gallia tuta manes, donec tua tota fides est,
Sed pereunte fide, Tu simul ipsa peris.

Vel.

Gallia pace fruens, hucusquè quieta vigebas!
Nunc furis, immo præis capta furore feras!
Nescio: quid potero vates Tibi vaticinari?
Labens vel surges, tota vel ipsa cades!

Vel.

Inaczey.

Ciesz się Austria! Wódz twój w bitwie tryumfuje,
Jakie zwycięstwa odniósł, patrz! co dokazuje.

Inaczey.

Wesel się Wiedniu! Laudon Turków trupem ściele,
Tobie mnogi zyłk niesie, sobie sławy wiele.

Na Francją niezgodną.

Złych przywracasz Francją, a dobrych rugujesz!
Tak rugując, wracając, rzecz niezwrotną knujesz!

Inaczey.

Zacnych szpecisz Francjo mężów, szpetnych zdobisz!
Tak szpecząc, wraz i zdobiąc, wszystko szpetnie robisz!

Inaczey.

Pokiś miał Jezuitów, byłeś Francuz w boju,
Dziś bez nich, o jak w wielkim zostaiesz pokoiu?

Inaczey.

Wiecey swoia niż obca woyna szkody rodzi,
Francya swą niezgodą sama sobie szkodzi.

Inaczey.

Francya przy twej wierze dotąd trwałą slyniesz!
Lecz gdy wiara twa ginie, i ty sama zginiesz.

Inaczey.

Francya! dotąd byś zgodną i spokojną,
Dziś szaleiesz nad zwierze domową twą woyną!
Niewiem: iakac z mey wiezczyby ma się wrożyć chwala?
Lub wstaniez nachylona, lub upadniez cała!

Ina-

Vel.

Gallia ! tu discors præis aucta lite Polonos !
Sed te Gens concors pace Polona præit.
Ergo Leo velut immitis gere bella cruenta !
Lechia pace fruens, mitis ut agnus erit.

Responſio.

Te mea ne turbet fors; Gallia ſtabo perennis,
Vincar, aut vincam, non qvoqè perdar ego.

Reſponſio in vicem

Vinceris, aut vincis? ſemper macularis in orbe,
Quam maculam nunquam Gallia tetra teres!

In Domum Regiam dictam Łazienki.

Præfero te cunctis domibus Regis Domus: illis
Ut ſint, paret humus, ſed tibi paret aqua.

Vel.

Ædes, quæ ſtat humi, canitur; ſi proficit uſu,
Quòd ſtetit hæc in aquis, plus meret inde cani.

Vel.

Stat Domus en in aquis Regis, quam circiter ambit:
Porta, columna, nemus, pons, lapis, agger, aqua.

Vel.

Obticeat Venetorum Urbs, ſola quòd exſtat in undis,
Regia nam celebris ſtat Domus en in aquis!
Illam compoſuiſſe Deos, quidam canit urbem;
Hanc, quam Rex poſuit, par cano laude Domum.
Urbs ea laudatur quod ei mare paret in undis,
Regis & hic juffis flumen obedit aquæ.

Atta

Inaczey.

Francya ! Ty przewyższasz Polskę ſpornym bojem,
Lecz Polſka cię przewyższa zgodą i pokojem.
Sroż ſię więc iak lew frogi, rozleway krew wſzędzie !
Polſka na wzor baranka w cichoſci żyć będzie.

Odpowiedź.

Niech cie los moy nie trwoży, niech całe ominie,
Francya czyli przegra, czy wygra? niezginie.

Odpowiedź nawzajem.

Przegrasz, lub wygrasz? zawsze Francya pokażesz,
Plamę naſobie, ktorey wiekami nie zmażesz !

Na Dom Królewski zwany: Łazienki.

Dom ten nad wſzytkie domy przenoſzę z wygody,
Innym, że ſą, grunt ſłuży, temu ſłużą wody.

Inaczey.

Dom na ziemi chwalemy, z ktorego zysk trwały,
Ten, że ſtaął nawodzie, więkſzey godzien chwały.

Inaczey.

Dom koſztowny Król ſtawia, gdzie płyną ſtrumienie,
Przy ktorym: ſień, ſłup, woda, moſt, las, wał, kamienie.

Inaczey.

Ze miasto tve na wodach, milcz Wenecie ſlowy !
Dom Królewski na wodzie ſtoi oto nowy.
Tam to Miasto ktoſ chwali, że z Bogow ſtaęło,
Ja Dom ten rownie chwale, iż ieſt Króla dzieło.
Toż miasto ſławne, że mu ieſt poſłuſzne morze,
Y tu woda poſłuſzna, przy Królewskim Dworze.

Dom,

Attamen urbe Domum Regis plus concino vates:
Hanc homo Rex; illam quòd posuere Dii.

In Culinam Regiam ibidem.

Parva Domus Regis, sed Regia magna Culina;
Commoda Rex aliis, quam sibi, plura cupit.

Vel.

Arcta Domus Regis, sed quare lata culina?
Omnibus ut laetas præbeat illa dapes.

In Theatrum ibidem.

Struxerat hoc ingens proprio Rex ære Theatrum,
Quod cunctos homines recreat ore satis.

Vel.

Hic locus est: risus, cantus, ploratus, & ira,
Saltus, amor, taciturnitas, fama, loquela, jocus.

In totum locum dictum: Łazienki.

Hic locus est lætus, quò vix est lætior ullus,
Svavis ubique patet, spirat odore frequens.
Intrantes homines solamine recreat omni:
Flumine, fronde, Domo, gramine, flore, viis.

De frequenti benedictione Papa Vienna.

Mille cruces formas, crucibus nos Papa salutas!
Quas patimur multas, has, rogo, tolle cruces!

Responso.

Mille potest formare cruces mea dextera vobis,
Sed nequit hæc vestras tollere dextera cruces.

De

Dom Króla wierz moy jednak większą sławą zowie:
Ze go człowiek Król stawiał a Miasło Bogowie.

Na kuchnię Królewską tamże.

Dom mały, kuchnię wielką mur Króla ogradza.
Król nie tak swym, iak cudzym potrzebom dogadza.

Inaczey.

Dom szczupły czemu Króla? a kuchnia wspaniała?
By wszystkim podostatkiem potraw dostarczała.

Na Dom widokow tamże.

Gmach widokw Król stawiał kosztem swym z kamienia,
Gdzie się wszyscy lud cieszy z rozmowy i pienia.

Inaczey.

Mieysce to ma: śmiech, skoki, miłość, płacz, śpiewanie,
Gniew, żarty, sławę, mowę, i niemych udanie.

Na całe mieysce zwane: Łazienki.

Mieysce to z innych wszystkich weseley czerstwieie,
Wszędzie wszystkim przyjemne, i często wonieie.
Wchodzących ma czym cieszyć, ma taką postawę:
Wodę, lasęk, budowle, kwiat, ścieżki, i trawę.

O częstym błogosławieństwie Papieża w Wiedniu.

Tysiąc Krzyżow nam dajesz, żegnaśz Oycze Święty!
Tego dokaż, by ciężar Krzyża był z nas zdięty!

Odpowiedź.

Tysiąc Krzyżow wam moia dać prawica zdoła,
Lecz zdiąć z was ciężar Krzyża niedokaże zgoła.

B

De fraude.

Si quis cui fraudem parat is sibi comparat illam,
Sic cadit in foveam qui fodit alteri eam.

De invidioso.

Invidus ater homo, cum non sit prosper ut alter,
Mordet ut atra canis, metra vel atra canit. (*)

De Virgine.

Crede ratem ventis, animum ne crede puellæ!
Ut mare ventus enim, sic movet illa marem.

De eligenda uxore.

Optima pro sponsa vitæ, quæ virgo videtur?
Parturiens, prudens, pulchra, pudica, potens.

De Medicis.

Quid tibi cum medicis? medicamina sæpius obfunt.
Integra plus prodest, quam reparata toga.

Vel.

Vis fieri medicus? cura te ægrum prior ipsum!
Tunc aliis ægris pharmaca ferre potes.

De ira.

Candida pax homines decorat, sed dedecet ira,
Nam decet ira feras, non decet ira viros.

De Mendace.

Laudat homo mendax homines, sædatque secundos,
Sic laudandus erit, sædus & ipse simul.

(*) Sæpi nvidi & innocentissimos diffamant verbis.

O zdradzie

Kto zdradza kogo, sama też dla niego zdrada;
Tak kto pod kim doł kopie, tenże sam weń wpada.

O zazdrofny.

Zazdrofny, gdy w czym nie jest, iak drugi szczęśliwym,
Kała iak pies kłem ostrym, lub piorem złośliwym. (*)

O Pannie.

Powierz wiatrom okretu! a panińskiej duszy
Niewierz! bo tak męszczyznę, iak wiatr morze, wzruszy,

O wybraniu żony.

Z których panien naylepsza w życiu żona bywa?
Płodna, mądra, bogata, piękna, i wstydliva.

O lekarzach.

Coć po lekarzach? léki często gubią pana;
Zda się być lepsza cała suknia, niż łatana.

Inaczy.

Chcesz być lekarzem? ulecz wprzod tve chore ciało,
Tedy i innych chorych leczyć możesz śmiało.

O gniewie.

Pokoy zdobi człowieka, nie gniew, każdy mowi:
Bo gniew zwierzom przystoi, nie zaś człowiekowi.

O kłamcy.

Chwali kłamca człek ludzi, drugich szpetnie kała,
Tak tę chwałę wraz szpetność sam na siebie zwała.

(*) Często zazdrośni i nayniewinniejszych szkalują wierszami.

Vel.

Omnia mentiris! semper tua lingua dolosa,
Vix unum verum reddit ab ore sonum.

De pulchritudine.

Forma viri flos est primo spectabilis ortu,
Sed cadit, occalu flos velut, illa senex

De divina Potentia.

Ludit in humanis divina Potentia rebus,
Infra summa locat, collocat ima supra.

De felicitate hominis.

Donec eris felix, multos numerabis amicos,
Cum sis infelix, nullus amicus erit.

De parvo flumine, postea magno.

Parvus eram quondam, vix ulli cognitus amnis,
It mea nunc tumido lymphæ superba pede.

De apibus.

Omnibus una quies operum, labor omnibus unus,
Floribus assultant, undique mella legunt.

De immisericordia.

Aurea tecta nitent; fulgent auròquè penates,
Nudus & ante fores, pauper egenus obit.

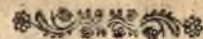
In Domum meretricis.

Hic habitat meretrix, quovis mercabilis ære:
Quam quarta solidi parte licetur homo.

Vel.

Hic sua mercatu turpis lupa nundina ponit,
Ipsa cupit vendi protinus a se viri.

A. Ł.

Inaczey.

Wszystko kłamiesz! twój język zawsze jest zdradliwy,
Ledwie jeden brzęk słowa już twych da prawdziwy.

O piękności.

Kwiatem jest piękność ludzka w pierwiastkowym rodzie,
Lecz opadnie na starość jak kwiat przy zachodzie.

O Mocy Boskiej.

W rzeczach ludzkich moc Boska igra sobie wiele,
Niższe rzeczy wyłoko, wyższe nisko ściele.

O szczęśliwości ludzkiej.

Pokiś jest w dobrym szczęściu masz przyjaciół wiele,
Gdy cię potka nieszczęście, znikną przyjaciele.

O małej rzece, potem wielkiej.

Byłam dawniej małą ledwie znana rzeką,
Dziś nadętym korytem wody moje cieką.

O pszczołach.

Wszystkie jeden spoczynek, jedną pracę mają,
Do kwiatów przylatują, zewsząd miód zbierają.

O Niedości.

W złoto przybrane Domy; złote lśnią się ściany,
A żebrak przy drzwiach kona suknią nie odziany.

Na Dom nierządnicę.

Tu stoi nierządnicę na przedań w tym domu,
Da się za część szeląga potargować komu.

Inaczey.

Tu kram swój nierządnicę na targi wykłada,
Za grosz się sama przedać mężczyźnie jest rada.

A. Ł.

XVII.2.1263